

O CIAŻYĆ (6) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

fut 3 sg o ciąży (1). ◇ praet 3 sg m o ciążył (1). ◇ 3 pl subst o ciążyły (2). ◇ part praet act o ciążywszy (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu: o ciążyć s.v. o ciążyć.

1. *Uczynić ciężkim, obarczyć ciężarem; przen [kogo, co; w tym: czym (2)] (5) : A ná drugiego [kozielka] niechay Bífkup y oni ludzie ná then čás zebráni włożą ręce swoie/ á o ciążywszy go grzechy fwemi/ niechay go wypędzą ná pułczą. RejPos 102v, 103.*

a) *Stać się ciężarem, zaciżyć (3) :*

α) *O grzechach (2) : Ziemiá iáko piiány ták fie chwiać będzie/ [...] á grzech iey o ciąży iá [et gravis erit super eam impietas eius]/ vpádnie á iuz więcey nie powstanie. BibRadz Is 24/20.*

W porównaniu (1): Bo ná myę złości przypádły iáwnye to baczę sam/ Práwye iáko cyęffkys brzemyę ták myę o ciążyły LubPs K3v.

β) *O śnie (1) :*

Fraza: »ociążył sen« (1): Gdy tedy słońce záchodziło/ o ciążył sen Abrámá [sopor cecidit super Abram] BibRadz Gen 15/12.

2. *Udręczyć; w przen [co komu] (1) :*

Zwrot: »ociążyć sumnienie« (1): Trofka/ kłopot/ wciłk wyelki á frogys trapyeny/ Ták mi frodze o ciążyły me nędzne sumnyeny LubPs bb6.

Synonimy: 2. ucisnąć, udręczyć.

Formacje współrdzenne cf CIĘŻYĆ.

Cf OBCIAŻYĆ, O CIAŻENIE, O CIAŻONY